

[Anders Poulsen]

rige del af kapitalafkastet. Renterne skal dog af bl. a. kontrollensyn stadig selvanges, selv om de udgår af beskatningsgrundlaget, idet renter jo afregnes mellem debitor og kreditor. Man må nok spørge, om det er en særlig smart måde at arrangere sig på, når andet kapitalafkast skal behandles anderledes.

Jeg forstår meget vel, at man dermed opnår det gode, at det virker som en negativ skat for den kreditor, som ikke kan udnytte renteudgiftens fradragsværdi, men man løber jo ind i en masse problemer med renter til og fra udland, pengeinstitutter og meget andet, derunder også en lang række skattebyrdeforrykninger i forhold til n situationen for personer. Af det øvrige kapitalafkast, som skal behandles på en anden måde, skal jeg blot nævne den del af de personligt ejede virksomheders overskud, som ikke er arbejdsindkomst. Dette overskud skal ikke kildartsbeskattes, så vidt jeg kan se af redegørelsen. Det samme gælder andre former for kapitalafkast.

Mon ikke det var klogt af skatteministeren at gå hjem og tænke en gang mere og finde ud af at behandle alt kapitalafkast på ensartet måde? Delingen af den personligt ejede virksomheds overskud i kapitalafkast og arbejdsindkomst kunne ministeren i øvrigt passende bruge sin tænkepause til at finde ud af. Må jeg i den forbindelse minde om, at Thorkil Kristensen-udvalget anbefaler, at det bliver meget nøje undersøgt, inden man skitserer disse regler, og må jeg sige, at de af ministeren i redegørelsen anviste regler ikke engang er tilstrækkelige blot som udgangspunkt for denne bedømmelse.

Ministeren skylder os endvidere besked på, om hans påtænkte kapitalafkastbeskatning indebærer, at negativ indkomst fra f. eks. kapitalafkast ikke mere kan modregnes i positiv arbejdsindkomst og omvendt. Hvis modregning ikke kan finde sted, så kan det betyde ganske mange penge for mange mennesker. Ministeren siger, at kapitalafkast skal beskattes med en procent svarende til første skalatrin. Betyder det, at ministeren påtænker en forhøjelse af skatten af de selskabsejede virksomheder?

For den anden indkomstart, skatteministeren tænker på, arbejdsindkomsten, regnes der med en forlængelse af proportionalstrækket. Det er absolut det mest positive element i de skitserede tanker. Det vil reducere for-

vridningerne, og det vil reducere skattearbejdet. Vi er med på dette område, men jeg må nok sige, at det er en lang og besværlig og kompliceret vej, ministeren tager os med på, inden vi kommer frem til det.

Jeg har nævnt nogle af besværlighederne ved den metode for kapitalafkastbeskatning, ministeren har valgt. Dertil kommer, at oven i proportionalbeskatningen for arbejdsindkomster lægges en tillægsskat for de højere indkomster, og tillægsskatten gøres formueafhængig. Må jeg sige: pas nu på, at vi ikke bevæger os endnu længere væk fra det, der før december 1979 var et fornuftigt princip, nemlig at en formues skatteværdi er nøje sammenhængende med dens afkast. Der kan være grund til at sige, at det, vi tværtimod har brug for, er, at mulighederne for opsparing af den fornødne egenkapital i virksomhederne blive forbedret.

Må jeg dernæst vende mig til den del af redegørelsen, der indeholder indførelse af beskatning af rentemidler i livsforsikrings-selskaber og pensionskasser.

Når der nu er så mange helt uafklarede problemer i ministerens tanker, forekommer det faktisk ganske uforståeligt, at man lægger op til, at der allerede nu, endnu i denne samling, skal tages bindende beslutning om, at en del af den samlede skattereform skal gennemføres, nemlig beskatningen af de nævnte skattefrie fonde, som for øvrigt ikke er så skattefrie endda, idet f. eks. pensioner jo beskattes ved udbetalingen. Det er tydeligt, at regeringen her er ude i et helt andet ærinde end en skattereform, man er nemlig ude for at skaffe penge til statskassen. Det sagde statsministeren tydeligt i sin redegørelse i sidste uge, og det blev bekræftet under mandagens debat her i tinget. Man vil hente 2 mia. kr. næste år til delvis finansiering af regeringens martspakke. Det er helt usagligt, og det er urimeligt at kæde sådanne ting sammen med den samlede skattereform. Det er ubegribeligt, at regeringen på trods af de klare advarsler fra Thorkil Kristensen-udvalget vil skaffe midler til finansiering af en statslig aktivitetsudvidelse ved en sådan beskatning. Det kan ødelægge den samfundsøkonomiske balance endnu mere, end regeringen i forvejen har ødelagt den.

Må jeg sige, at selv om der er enkelte gode elementer i reformforslaget, så er de pakket alt for meget ind i besværlige og komplicere-